

A l'ED, bon dia. Si no hi ha cap canvi aquest serà l'últim escrit.

És evident que la situació actual fa que es considerin prioritàries actuacions que, en un altre context, no ho serien, però si no s'aprofita la situació actual per a fer una anàlisi acurada de la realitat social i pedagògica del centre, i de com repercuteix en la mainada, quan es pensa fer?

És ara, en els moments de trasbals que cal analitzar i aprendre del passat i pensar en el futur, ara que ho tenim tot proper i força clar, més endavant, quan tot torni a la normalitat, qualsevol canvi pedagògic important, que no s'hagi dissenyat ara, serà molt més difícil de fer.

Segurament els equips directius heu estat col·lapsats per les peremptorietats organitzatives derivades de la pandèmia. De fet, segur que si haguéssiu pogut triar a on dedicar els vostres esforços, a allò que realment us preocupa, el que considereu important per a la mainada, és evident que seria la línia pedagògica del centre, allò que fa que sigueu una escola i no pas un taller.

La situació actual ha fet surar i ha posat a la vista de tothom grans diferències entre les possibilitats de la mainada, no és un fet nou, però fins ara no era gaire visible, encara que ja hi era i hi continuarà sent.

Es poden buscar moltes causes i s'hi poden voler posar moltes solucions, però s'hauria de tenir en compte que la gran majoria de les diferències entre la mainada, a part de les naturals, són degudes a la situació socioeconòmica de les famílies i la repercussió que té en els infants i en el seu domini de la llengua oral escolar, aquesta realitat incideix negativament o positivament en les seves possibilitats d'expressió i de comprensió dintre l'entorn escolar i, per tant, en les seves possibilitats d'un bon aprofitament del seu pas per l'escola.

Sóc conscient que costa molt no pensar que les solucions ja s'estan aplicant i que augmentant el nombre de docents, o dotant de material la mainada, o complementant la part alimentícia, tot anirà millor, i és cert que hi anirà un xic, però no gaire més. Tot depèn de si el problema de fons continua: com n'és de plena la motxilla personal de llengua oral escolar de cada infant?

Si realment voleu canviar-ho cal que **prioritzeu de forma sistemàtica l'eina bàsica i fonamental, per a la mainada: "el domini de la llengua oral escolar en tots els aspectes lingüístics i àrees", i això no depèn per a res de de l'economia, depèn únicament de l'escola i hi podeu intervenir clarament i de forma decidida, encara que, per a fer-ho, cal un canvi en l'orientació de les prioritats del centre, i això és difícil perquè pressuposa un canvi de mentalitat.**

Ara bé, si de forma efectiva voleu col·laborar amb els infants a superar les repercussions negatives, escolarment i socialment parlant, i ajudar-los per tal que desenvolupin les capacitats adients per a poder aprofitar tot el que el sistema escolar i la societat els ofereix no us queda altre remei que potenciar, de forma extensa i

intensa, la llengua oral escolar i, diguin el que diguin, no hi ha cap altra alternativa seriosa.

A mig termini (un parell de cursos, no pas més), si féssiu una actuació prioritzada i sistemàtica tendent a millorar clarament el domini de la llengua oral escolar es reduiria molt l'esvoranc de possibilitats d'aprofitament i, d'aquesta manera, les condicions socioeconòmiques de les famílies deixarien de condicionar el futur dels infants.

Considero que des del sistema educatiu hauríem d'esforçar-nos per fer que la pobresa i la marginació deixessin de ser hereditàries i, alhora, s'enforteixi la cohesió social, actual i futura. Per molt que us estranyi, tot passa, primer de tot, pel domini de la llengua oral escolar, i això depèn, absolutament, de la línia pedagògica del centre.

Sempre he suposat, i en això no m'equivoco, que la immensa majoria dels docents volen fer la seva feina el millor possible. De fet, el que em sembla que volen és que, com a conseqüència de la seva feina, la mainada, disposi de les majors capacitats possibles per a poder aprofitar el que el sistema educatiu, ara, els posa a l'abast i, més endavant, el que els posarà la societat. Ara sabem que tot plegat passa per la llengua oral escolar.

Ara bé, tal com deia al començament, atenent les respostes dels centres, no tinc gaire clar que calgui continuar fent cap proposta per tal **que TOTA la mainada, quan acabi la Primària, i encara més la secundària, disposi de les capacitats i les eines que li permetin entendre el que escolti, comprendre el que llegeixi i expressar-se en català, oralment i per escrit, de forma socialment correcta** perquè, o bé TOTA la mainada, quan acaba sisè, ja disposa de les capacitats adients, que desgranava fa uns instants, o bé no hi veieu cap mena de possibilitat que sigui així i, per tant, en cap dels dos casos no cal fer-hi cap canvi, perquè tot va tan bé com hi pot anar.

Si més endavant voleu posar-vos en contacte (sense cap compromís i només per fer petar la xerrada), ja teniu l'adreça de correu i el mòbil.

Atentament.

F. Ponsatí

PS: Bones vacances.